

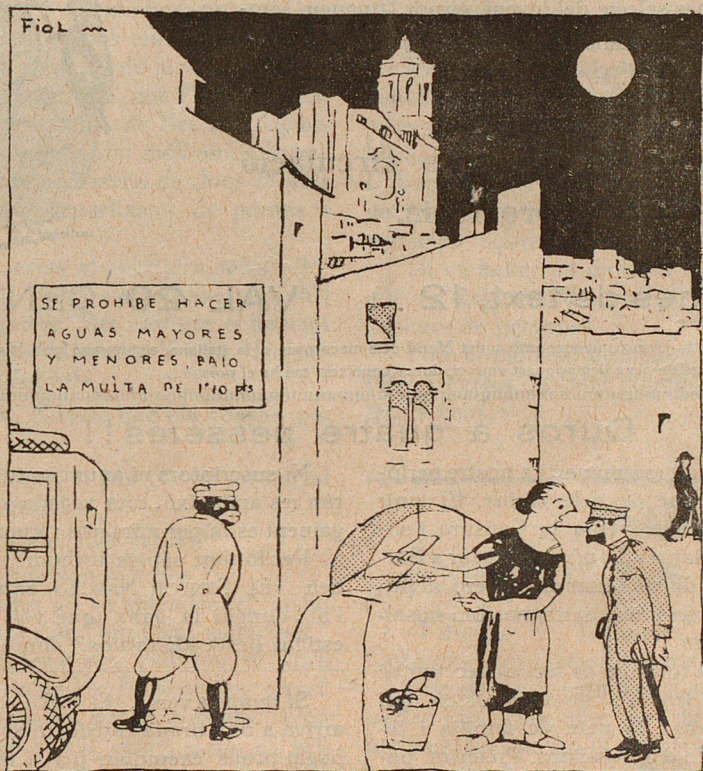
EL SENYOR NARCÍS HUMOR

SEMANARI D'ART I HUMOR

Fiol m

Any I Girona, 15 Novembre 1924 — Surt quant vol i pot N.º 2

— *Miri, Guardia:* El Senyor S'aurina.

20 cts.

Tot el text i dibuixos d'aquest número han passat per la censura militar.

¡MACARRONS A LA ITALIANA...!

POTA I TRIPA!

ESTOFAT DE VADELLA AMB PÉSOLS...! (1)

Industrials: Sapiúeu que «EL SENYOR NARCÍS» es l'únic periòdic que farà correr el nom dels vostres productes arreu del mon.

Comerciants: Si teniu interés en aumentar els vostres *pedidos*, *pediu* «EL SENYOR NARCÍS».

Botiguers: Si voleu que a la vostre botiga hi vingui lo mes selecte del jovent gironí, tingueu sempre damunt del taulell, prop de la mitja-cana, «EL SENYOR NARCÍS».

Es el periòdic de mes circulació
de la provincia.

12 planes de text, 12 VAL 20 CENTIMS

NOTA (1)—Hem començat amb aquet *Menú* dels macarrons a la italiana, segurs que amb la gana que corre, tothom caurà de pla a llegir aquest anunci, doncs coneixem tan be el *panyo*.

Duros a quatre pessetes!!

Hem posat «setmanari» a nostre periòdic no més que per a *despistar*. El tenir que portar les proves a la Censura i sobretot l'enviar els dibuixos a gravar a Barcelona, fan difícil donar el número al públic un dia fixo de la setmana com nosaltres voldriem.

Cal que tot-hom es faci càrrec també que els que fem «EL SENYOR NARCÍS» qui mes qui menys és pare de familia i tenim una pila d'obligacions. Preferim poder fer el periòdic tan bé com sapiúeuem que presentar-lo defectuós anant amb presses.

Ni suscriptors ni anunciants hi perduran res amb aixó, tota vegada que el pagament es fa per números i no a mesos.

Per lo tant sàpiga tothom i entengui que «EL SENYOR NARCÍS» sortirà quan l'hi dongui la gana (que vol dir quan estigui llest). «*Estamos?* doncs, au!

Si temps a venir, «EL SENYOR NARCÍS», arriba a una tirada considerable, i que hi hagin prous exemplars per a relligar los en un volum, donarem unes artístiques tapes a tot-hom qui ens presenti tots els números en bon estat.

CRONICA: Les fires d'enguany han sigut un bunyol. I consti que usant aquesta paraula encara fem un favor, doncs mai per mai hem vist unes Fires amb tant de mulladé. I això que no va plourer!

La Comisió de Festejos com hi ha Dèu que es va lluir! Si no hagués sigut per les barraques de Sant Agustí, no ens haguérem enterat de que eren Fires.

Aburriment, desolació i fàstic eren els tres lemes del programa. I quin programa, valguem Dèu nostre Senyor; Voldíem sapiguer nosaltres a quina impremta el varen tirar per felicitar-los efusivament. Allò era el *delirium tremens* de la tipografia.

Jo sincerament crec que l'únic número de Fires fou el concurs de Bestià. Aquesta part del programa diu molt amb Girona Ve a ésser com una mena de Jocs Florals Zootècnics, amb repartiment de premis i tot.

Allà hi veierem al noi Riera metge otorino-laringolec (no s'entrebanquin, eh?) amb la seva *jauria*. Per cert que el flamant conceller senyor Mirandes li volia fer pagar arbitris d'entrada.

—Miri Dr. Riereta que els gossos paguen.

—Però, home, si son gossos es senyal de que no paguen.—

—Què vol dir, sant cristià?

—Doncs que son *inglesos*!

En Mirandes no va entendre el xistu, i va pendre nota de l'infracció municipal.

Lo que va tenir mes èxit fou el *lloro* que en Surroca de les Ballesteries, aquell que fa sommiers, va dur al concurs. Don Fernando volia que li donguessin el primer premi.

En veurel tan bonic, deia a la seva dona.

—*Concha, este lloro me afioziona.*

I el Dr. Tarrés li va dir no sapiguent de que anava.

—«*Consuélase D. Fernando que todo pasará.*»

En Kakanito Camps i Arboix corria adelerat buscant *gacettes* per «El Gironés».

En Font i Fargas, demanava als senyors del jurat lògica, justícia, circunspecció i jurisprudència.

En Saurina per matar l'estona va fer-hi un riu.

En Gruartmoner, quart finen d'Alcalde va confondre la circunspecció amb la circunvalació. I sort d'en Cendra, majordona del Ajuntament, que va arreglar la qüestió amb dos paraules de protocol.

En Darius Rahola tot emocionat i donant-se copets al bigoti amb el mocador, ja es pensava que havia arribat la república.

L'Empresa del *Ric-Ric* i l'Ajuntament jugaven al 30 i 40. Era el concert del timbre municipal sobre espectacles.

Hi va haber un moment que allò més que un concurs de bestià semblava un concurs de persones.

Fou el moment de major glòria de les Fires i Festes de Sant Narcís, el de l'*apoteosis final*.

SIMPLEX

FUTBOL

Interviu amb un Sr. de la Junta de la U. D. G.

—I doncs, Sr. Dallonses, què m diu? Guanyarem el Campionat aquest any?

—Home, la pregunta és d'aquelles qu'es porten l'oli, i per altre part, lo que vol saber és cosa que no m atreixo a contestar sense abans consultar-ho als meus companys de Directiva, però vaja, com que lo que digui quedarà entre els dos, vaig a comunicar-li algunes coses, totes elles secretes, eh?

—Pot tenir tota confiança en mí. Soc

una llosa i ningú n'haurà esment de lo que diguem.

—Aixis doncs, pari l'orella i escolti amb atenció: El Campionat serà nostre; és cosa ja segura a hores d'are.

—Vol dir? I com s'ho faràn? Que encara tenen altres jugadors de fora inscrits?

—No fassi barrila que la cosa és molt sèria. Amb els que tenim en sobren...

—Be això ja ho sabia qu'en sobraven, i si em deixessin fer a mí en faria una esbandida...!

—Veig que s'empenya en fer-me la guitzza, i si continua així no li dic res més.

—Doncs, deia, que amb els jugadors que tenim en sobren per guanyar el Campionat. Raons al cantó! Ja s'ha acabat allò de què tothom feia el que li donava la gana? Are això no li passarà. Aquesta setmana començaràn els entrenaments sota les ordres d'un entrenador professional, rus de nacionalitat.

—I vol dir qu'anirà algú a entrenar-se?

—Per qué no hi manqui ningú els pagarem el jornal, l'esmorzar i altres gastos de menor quantia, i ¡tuti contenti! I, si ixi en faltés algú, a les tretze faltes consecutives se l'expulsaria del primer equip.

—Potser si que això anirà be, però, permeti que li digui qu'en dupto. Me sembla que l'entrenador rus, no farà altre cosa que avorrir-se i acabarà per tocar el dot a gran velocitat.

—No tingui por; li donarem mil pàfies

—Bufa!!. Farà la competència a en «set-centes»!

—Es cert, però que hi vol fer; lo primer i més interessant és guanyar el Campionat, perquè així l'any vinent ja ens trobarem al grup B de primera categoria i

despres... podrém arreglar el camp. S'ho-me si, tot està previst i combinat de tal forma que no pot fallar.

—*Bueno, bueno*, dient-ho tant convençut es senyal de que serà tal com diu però, jo ho poso en dupte. No veu home que no podrà ser que l'equip en tants pocs dies es'igui en forma?

—Els primers partits serà allò de aquest vull, aquest no vull. Quants ne voleu? Vuit gols? Doncs aquí els teniu! L'equip rutilarà cap a la segona tanda *pitjor* que'l «Barça».

—Ja farem broma si es així! Ja rebrem del carpó.

—Oh! es que si fallés, que no serà, lo del entrena'or i l'equip, tenim en conserva un altre combinació.

—Quina és?

—Permet m que la reservi; la cosa és molt secretà i no puc xerrar.

Serà la influència de Vosté potser?

Ja ho tinc! Tornarà a posar-se en pràctica allò dels penals?

Tal vegada les peles de l'E....?

—Vosté es un trapasser i un poca vergoyal!

I amb aquestes parauletes i una cossa a cert lloc, em va tirar escales avall el senyor Directiu anònim. *¡Poca suelta!*

MIRANIUS

Pedretes

Aquelles dues normalistes tan intel·lectuals com *Cervantes* i tan dolces com *pastells* enmelats, estan a mata i degolla amb tots els estudiants de mestre. Aquests, en venjança, els hi han atribuït el títol de cuineres.

En el número vinent que sortirà d'avui en quinze, publi-

Marina en donde estás?

Això ho cantava amb una veu esquerpada un pixa-linters de l'Urquijo, i li responia un saltatoull de can Reixac.

—Camí del cementiri, segur la trobaràs.

* * *

L'altre dia s'ens a'ostà un botones implecablement obillat i, serimoniosament ens allarga un sobre tencat que deia: «Entregue V. este sobre sin abrirlo a su novia o esposa».

Jo no soc pas casat ni ting la sort o desgràcia de tenir novia, aix fou que vulguent complir fidelment l'e carrec no el vaig obrir i com per satisfer mellor els bons desitjos del a onim donador el vaig entregar a la meva *raspa*.

La Papeta, que així s' nome a, ho va obrir i curiosa llegí:

«Si as tenido la suerte, muquer que el hombre que te quiere te aya entregado este sobre sin habirrt, piensa que con ello ha demostrado tenet en tí una confianza ciega y ve en tí a algo más que a una muquer ve en tí un ideal, el porqué de su Bida.....»

En arriivar aquí tota roja i abaixanç la la vista va dir:

—Ayl si.

Despres em vaig donar compte que era una reclame de «Los enemigos de la mujer». Vaia senyor Bonet quines coses que te V. fa t mateix!

Voleu un abric per a senyora?

Per a senyor? Per a nen?

Inútil dir que la millor casa es

RAIMONDA CREUHET.—Rambla, 22

Ara que s'ha clausurat l'Exposició del Grup i per lo tan no podem fer-li cap mal, hem d'assabentar als senyors del Jurat que devien tenir pà a l'ull, ja que no s'hi val, fer un fall de caricatures com el que varen fer, dons no son les moltes mongetes les que valen, sinò les bones. Ara que si remanant l'olla les mongetes es couen mes depressa, amb molt de pà poden passar pel canyo.

Entesos S. Roqueta?

* * *

Si fessiu una serenata, què li cantarieu a la bella Pilar?

—*Qué tienes en la mirada...*

I a un ceguet?

—*Hay que ver, hay que ver...*

I a la Teresa de Torroella?

A aquesta li tocariem una placa de gramofón.

* * *

Don Hilarión, el de la *Verbena de la Paloma*, ha trovat una solució molt simple a alló de *una morena i una rubia*, ja que la mecanògrafa del govern civil, *mademoi*

carem la caricatura de la noia que ha fet furor a Girona

«El Senyor Narcís» —6—

zelle Paquita, ofereix els dies *pares* una daurada garbera dels nostres camps i els *impares* el *azabache* d'una gitaneta.

*
**

La rumba del negro Andrés.

Un, dos, tres.

De les tres de cal *Andrés*.

La petita és la que m'agrada més.

*
**

En tant Barcelona te *Gràcia*, com Girona te *Salt* (olè per les *niñas* guapes).

*
**

Aquelles *nerèides* que acrediten la fama de les nostres *niñes* i que son veïnes de la *pensión del crimen i del dolor* s'han passat totes les fires badallant.

Es clar, com que ja no queda ni cap *faune* ni *tritó* que estigui desvagat.

(Nota: Això de *nerèides*, *faunes* i *tritons* ho trovaren a la mitologia. Nosaltres en sabem un niu de totes aquestes coses).

*
**

Veureu que prompte el noi *Cubert* vendrà faixes i camises blaves als pagesos en una parada al costat del Kiosk.

Per lo que pogués ésser la gentil *Lolita* s'ha posat un braguer per no trancar-se de riure.

AVIS

Es solliciten dues novies que siguin força bufonetes per a dos joves poetes romàntics que perteneixen a la nostra redacció.

Per ofertes al Banc URQUIJO CATALAN i al Grup Excursionista.

Inútil presentar-se sense una cara bonica i amb bones formes.

Sabeu qui fou el primer que usà les calces?

Eva; doncs portava les d'Adam abans que les hagués estrenades.

*
**

Articles per a Senyor.—Sombrereria.—Camiseria, corbateria, etc.—Casa Dalmau Massa.—(LA CANASTILLA DE ORO) Rambla, 8.

—¿Quieres estar fuerte y sano?
Compra un braguer a Toledano.

aquest anunci es d'inserció gratuita

—M'estimes, Consuelo?

—Avui no.

—I demà prenda?

Tampoc.

—Doncs demà m'afeitaras.

—Ay això no, però si ve a la botiga, serà per un cas el meu papa que l'afeitarà.

A els de fora que vam enviar el nostre primer número i no ens han fet efectius les 5 peles corresponents al primer trimestre de subscripció (12 números), els hi tornem a remetre el primer i segon números, fent-los avinent que si dins el termini d'una setmana no han donat *senyals de vida*, els considerarem *in articulo mortis*.

Rondalla de poble

Conten que, temps era temps, va morir un Senyor Bisbe en el dia trist i solemne del Divendres Sant.

Com sigui que aquell bon Bisbe era venerat per tot el poble, la bona gent va sentir profundament la seva mort i durant una mesada el dol regnà en aquella ciutat, i es digueren trescentes misses i cinquanta funerals.

I va començar a correr que la mort en Divendres Sant—diada en que morí Nostre Senyor—era com un avis del cel, com una mena d'olor de santetat. I els bons cristians d'aquell poble tingueren com a cosa certa l'innegable santetat d'aquell bon Senyor Bisbe.

Pero seguim nosaltres, sius plau, l'anima d'aquell prelat. En abandonar la corpora humana, l'eterea essència, s'envola per els espais de l'infinít, passà per camins d'estrelles i de flors, i dotze angelets rosos l'acompanyaren a les portes del mateix cel.

El bon Bisbe ja anava a frucar a les ferrades portes, quant Sant Pere se li acostà i serios li diu:

—On vas desgraciat?

Humil respon el sant prelat. —Vaig al cel.

—No es pot entrar germà!

—Pero senyor Sant Pere, si jo vinc

aquí porque es el meu lloc i jo en la ... terra he sigut bon minyo... he fet caritats.

—No entraràs i prou! entariem *freescos!*

—Però...

—Prou, n'hi ha. Sapigues que per morirte has escullert un mal dia. Mirà la pissarra que diu.

El bon Bisbe girà els ulls i veié un retol a la porta que c'èia.

Cerrado por defunción del dueño

I trist va vagar pels camins siderals fins que el bon Deu compadescut el va convertir en estrella.

Kai - Kai.

Roba blanca.—Gènere de punt: Mitjes i mitjons.—Casa Dalmau Massa.—(LA CANASTILLA DE ORO) Rambla, 8.

ESPECTACLES

Anem a obrir a n'aquestes pàgines una barrilesca informació d'espectacles. Direm cada setmana quatre veritats com el puny a n'els empresaris, a les atraccions i al «público en general».

No es creguin que ho fem de la mane-

ra fètrica i fúnebre del senyor *Protivius* redactor del diari d'En Rahola, doncs renoi! allò es més llòbreg que la funerària de la Cert-Real.

Nosaltres direm les coses d'una fàisó alegre i cordial i xiroia i el *escarpelo* de la còmica serà manejat junt amb el casc bell de la rialla.

TEATRO PRINCIPAL: Companyia Bové-Torner, *D. Juan Tanorio*, *Inocencia* i *A fuerza de arrastrarse*.

A fuerza d'arrast'arse fa àn pescetes, encara que el públic de Girona es molt desagraït i com mes s'arrastren més s'escorre de la taquilla.

La companyia te actors bons—en Furque que crida i esbalota com un fox-terrier—cares boniques, *Juventud*, *Arte*, *Belleza*, y *Moralidad*.

Apa, endavant i foral!

TEATRO ALBENIZ: Després de Carnaval, Quaresma; després de can, bacallà; després de llum, fum, música, dones, flors i sedes, ve la foscor, el quintet Emporium, películes, aborriment. Després de *Ric-Ric*, *Las dos huérfanas*, (pobretes). Déu meu quin ma lirí!!

Sr. Turón!, Sr. Regàs!, Sr. Batalla que hem fet perquè ens castigueu així!

Volem riurer, volem pa i diversió com els antics romans!!

GRAN-VIA: *Los enemigos de la mujer*. Maul això va de debó.

Nosaltres ja sabem que el *Gran-Via* es el mellor cine perquè sempre el programa es *Bonet*, que els sembla aquest xisto, ¿bonic oi?

Pe,ò i *Els Mexicans*? Quina enredadal! Després tenen força *civilització*; sino mireu els cartells, *Cuarteto dirigido por el afamado profesor Civil...*
I que voleu més?

COLISEO IMPERIAL: C.I.E.C. Programa C.I.E.C. a tota menja. Atraccions, Quinteto Boris, Regente Bonastre.

C.i.e.c. serà el que no vagi al *Coli*.

ASSOCIACIO DE MUSICA: Senyors no s'hi vall això ès abusar, es sencillament valdres de les ocasions de nocturnitat, premeditació, abús de confiança.... Si Judith Bokor l'elevarem a bellesa, aquesta pianista parisenca Lucie Caffaret serà una mena de Venus de Milo amb braços.

Nosaltres francòfils fins a la mèdula, trobarem en ella totes les gràcies, les subtilitats les finors, les elegàncies i el pudor del París dels ensomnis. Com a dona, Lucie Caffaret es una divinitat, i com artista una dehesa.

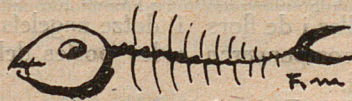
Mozart, Chopin, Faure, Ravel... forendits amb un esplendor de dicció i sentiment capaços de fer sentir a les pedres. (A Mossen Marro l'hi queia la baba) L'ànima blanca de Lucie volava per el teatre fent encomanadiç un pesigolleig finíssim d'emo ió pura. Les seves mans (ai) eren papellons; les teclès, flors; les notes rajar d'aigua i mel; i tota ella, figura d'ensomni i d'ilusió.

Si l'Associació habes fet solsament el concert de Lucie n'hi hauria prou per fer-la immortal i coronar-la de roses i llorer, com una divinitat antiga.

*
*
*

Voleu comprar roba blanca?

A preus de fàbrica la trobareu a càsa
RAIMONDA CREUHET.—Rambla, 22
Saló de modes per a Senyores

Xafarderies de bastidors.—Es tema del dia l'affer «Protivius-Juanola». «Protivius» digué quatre fàstics a una cobla, i Juanola, músic i concejal, va escriurer una carta al noi de *El Autonomista* deixant-lo pels gossos. Però en «Protivius»

va insífir, impertèrrit i audaç. Es creuaren paraules, escrits i, per últim, tarjes de *desafío*.

Un d'aquets dies, en les frondoses ribes del Ter els dos esmentats senyors es creuaran dues bales davant de testimonis i padrins.

Que Déu els hagi ben perdonat!

I ara, pleguem per avui?... Doncs apa: *No va más*.

TRANCA

Trajos i abrics per a nens.—Casa Dalmau Massa.—(LA CANASTILLA DE ORO) Rambla, 8.

BOTIGUERS, COMERCIANTS!
qui no s'anuncia a «EL SENYOR NARCÍS»
no ven. Ho sentiu...?

Un ex-quefe de policia.

Proses d'èlogi a la dona gironina

Sol tenir-se el concepte equívoc, de que els setmanaris d'art i humor viuen de rellallar els defecies de la dona i mostrar-los arreu. Nosaltres, fervents admiradors de la natura, hi trobem en ella un perfum ignot sadollat d'aromes ubriagadores i els nostres cors joveçans se recreien cercant nom a la forma, remembrant l'art pagà dels grecs, mestres entenimentats en coses d'estètica. Què seria de Julieta, si el geni de Shakespeare no li hagués donat vi a? i la «Manon Lescaut» u «Graziella» d'en Lamarline? Girona, la dels carrerons quiets, abatuts per la vellor; Girona la nova que va obrint-se a la vida cosmopolita com un nou esclat, té una rica i variada gamma de dones belles, com si les deesses de l'Olimp la haguessin favoregut en sos dons.

Fervorosament seleccionarem les flors més ufanes i exquisites i en assai s patètics les mostrarem com una joia fantadora, com si en nostres mans profanes hi billessin rutilants, les maragdes verdes, els topacis, les gemmes i fossin copsades per nostres ulls espaorits, immensament oberts i el nostre ésser rublert de sentiments rats vol ues esclatar.

MARIA ANDREU

*Si tingués de donar a la Girona mig-
eval una regina melàngica i greu, de cor
senzill, humà, que sapigués vessar mirra
en les llars desvulgudes i obrir els ulls a*

*la llum a n'aquestes ànimes esvalotades,
qu'es perden en el fang eixorc de la vida,
us cercaria a vos, Maria, com un vassall
agraït, com a home amic de la magestat*

natural, manat per aquest sentiment que mou a les coses belles de sí mateix.

Quan ereu nina, la rialla pueril de col·legiala, esvalotada i fresca, esqueie bé a vostres ulls ingenus; ara no, la vostra bellesa és serena i a n'aquesta serenor hi teniu tot l'encant femení i atractiu. La línia suau de vostres laccions, dibuixada per en Rafael, no resultaria tan encantadora—doncs li mancaria aquesta ànima romànica i aquest tressor de dolçor, que impotent vostre desig sure per les finestrelles de vostres ulls avellutats, amb un fons de cel blau enterbolit, cercats per sedoses parpelles. La faç d'un to bru-clar, els llavis fins, lleugerament caiguts en un caire acentuat de tristesa, llavis de rès, ulls melàngics on un home hi contempla, com en una pantalla de cinema, a voltes una quietor estàtica, de llac suís, espill blau, clar i serè; a hores un oleatge brau, escumejant, l'ànima lluita amb un pesar fons, intangible, qu'és perd en la pensa i sura amunt... amunt, i deixa al ser encissat sens vida terrenya, abatut i amb una llaga dura al cor.

A les tardes, quan el sol es pon en les serranies llunyanes, el cel apague la lluentor i les valls es teneixen de color violeta, els passeigs de la devesa secular resten quiets, tendres i carinyosos al vianant neguitós que hi cerca òblit; allavors, Maria, vos sou la rosa fresca, vermella com un desig de sang, pura com la poncella conventual qu'és la lonedissa de jorn per gaudir de l'ambient de la tarda, un xic envanida de poguer contrastar amb el dia que mor, la vostra ufania gaia i ambriagant. En aquestes hores d'equilibri, cerqueu redós solitari de vostre balcó per a gaudir d'aquest platxi espiritual de les postes de sol, i com elles sou gràcil, bella, serena com l'art grec, conscient, neguitosa com la bonhòmia d'en Murger, amb un deix de melangia fina i subjugant i un gest de sobirana.

Si tingués la parla divina del poeta, voldria cantar en trobes melodioses l'amor que fan sentir per la mare natura, coses tan belles i espirituals, perquè sab crear-les tan armòniques i amb xic de llum divina al ulls.

GLATIR

Els dies humits són els que van millor pera festejar. En Nasi Compte anava en compte que el fanc no li esquitxes els baixos del pantalón (que Deu hagi perdonat a quif els ve estrenar). La Marieta, que si no era del ull viu poc se n'hi faltava, ja l'esperava a la cantonada pera començar la cançó que resulta enfadosa pera tot-hom que no s'hi trobi.

—Ja m'estimes força,—Ai, si rateta, l'estimo molt,—Fins a on?—Fins al cel, —etc., etc...

Peró en Nasi no onava amb compte ja que la Marieta li fregia amb un aprenent de capellà, que per més senyes, era un toca campanes de la Catedral.

Veureu que l'humitat d'aquell dia calava els ossos del Nasi i aquest per no agafar un reuma proposà a la Marieta que festegessin en les foscors de l'escalaeta arrecerada de la casa on ella servia.

Tot marxava com una seda per les

inquiets gesticulacions del festeig, quan de sobte sonà un *mxiu* apassionat i acte seguit dues plantofades de lo més mascle que corre, i per entremitg d'ells dos eixi una forma humana que s'esmunyí pel carrer de la Forsa.

El pobre Nasi Compte sense donar-se compte de res i amb les galtes roentes senyalades per deu dils feixuc se smirà a la Marieta que reia com una boja fugint escala amunt, i encara es l'hora que hagi descobert l'autor del petó i de les dues plantofades. No obstant a la Catedral les campaenes tocaven amb més braó que mai.

Correspondència

Pitus.—*Mare de Déu! i que descansat deveu haver quedat després que heu escrit això. Però vaja, perquè sou vos, us ho arreglarem i anirà la setmana que ve.*

Lolita X.—*Escolti Lolita maca: tanqui els ulls, posi's la mà al cor i digui: no l'hi sabria greu que el nostre periòdic digués de vosté o que ens envia escrit...?*

Xalau.—*Veü, jove: això ja ens fa més peça. Vagi enviant i no s'hi cansi.*

Quelet.—*Hem estat un quart per a llegir-ho i ja ens roda el cap només de pensar-hi. Una «crònica», 7 «pedregades» una dotzena de «pedrefes» i un vers.*

Ja sabeu alló de: «quien mucho abarca, poco aprieta»?

Depeta.—*Es fet de vosté ço que ens envia pubilla...? doncs no ho xafa malament, ja l'hi diré...*

Japet.—*Company, us fem avinent que el nostre setmanari no és polític, ni menys se fica dins la vida privada de ninüg. Fem brometa que ja és fer. Però com que ni vos m'entendriau a mi, ni jo us entëndria a vos, i si us ho expliqués tampoc ens entendriem... va al cove. Enteneü...? doncs, entesos...!*

Glatir.—*Com veureu us publiquem ço que ens remeteu. La caricatura que digueu us hi dibuixi té que fer-se amb més femp. Aneu enviant aquestes «proses d'elogi» i quan vingui bé ja les il·lustrarem. Perqué no ens digueu qui sou...? Hem tret alló de «Bella Dona» perquè ens ha semblat que tenia quelcom de fortor de pomada, no?*

m.

*
* *

Els millors barrets i gorres i camises es troben a Casa

RAIMONDA CREUHET.—Rambla 22.

Redacció: Imprenta «La Económica»

Correspondència: STA. CLARA 4 1er

Preus de subscripció

GIRONA: 1 pesseta mes. (4 números)

FORA: 5 pessetes trimestre. (12 números)

ANUNCIS: a preus convinguts.

El pagament es fa a l'avançada

Tip La Económica.—Forsa, 2—Girona

Perruqueria Ideal

ESPECIALITAT EN EL TALLAT
DE CABELLS

SERVEIS A DOMICILI
HIGIENE

Locions - Massatges - Schampoing

C. MERCADERS, 1

: : : : (Fron Casa Maresma)

Magatzem d'Espardenyes

TORREGROSA

Demaneu aquestes
ESPARDENYES

QUE SON LES MILLORS

Fabriques a ELGHE

RONDA F. PUIG, 7

Joieria i Plateria

- DE -

Miquel Gaspar

Especialitat en montures
d'encarrec — — Models
ÚLTIMA NOVITAT : : :

ES GARANTITZEN ELS TREBALLS

R. ALVAREZ, 2

Exprés - Bar

: ESMERAT SERVEI EN :
TOTA MENA DE LICORS

Diariament ens arriben OSTRES i
MARISCS a les 6 1/2 del vespre

Rambla Alvarez

GÉNERES DE PUNT

"El Palacio de las Medias"

GRAN ASSORTIT EN
TRAJOS INTERIORS

C. ARGENTEPIA, 4

Nota — Els dijous i dissabtes es
regalen globos als nens.

Tallers Mecànics

M. Sarasa

REPARACIONS

MAQUINARIA

INSTALACIONS

C. FIGUEROLA, 19